

Congreg. approbavit, et executioni mandari jussit.

Dat. die 19 Julii anni 1714.

L. CARD. PICUS PRÆFECTUS.
Raphael Cosmus de Hieronymis, Secr.

DECRETUM

Quoad indulgentias rosariis, seu coronis S. Birgittæ a summis pontificibus concessas.

24. Leo X pontifex maximus per litteras suas incipientes, *Ex clementi*, datas Idus Julii 1515, concedit omnibus et singulis utriusque sexu Christi fidelibus qui per et insuper rosaria, seu coronas S. Birgittæ devote oraverint, pro qualibet oratione Dominica centum dies, et totidem pro salutatione angelica, et pro quolibet symbolo, si dixerint, vel recitaverint, etiam centum dies indulgentiarum, necnon pro quolibet psalterio (id est rosario, aut corona quindecim decadem B. Mariæ Virginis) super illis integre per eosdem Christi fideles, per seipsos, aut cum socio, vel familiari; qui eandem indulgentiam consequatur, dicto, vel recitato septem annos, et totidem quadragenas.

Sanctissimus dominus noster Clemens XI, pontifex maximus, in suo Brevis quod incipit: *De salute gregis Dominici*, dato 22 Septembris 1714, concedit omnibus et singulis utriusque sexu Christi fidelibus confessis et sacra communione reffectis, ac pro Christianorum principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. matris Ecclesiæ exaltatione orantibus, qui per integrum annum coronam S. Birgittæ, dummodo sit saltem quinque decadem, recitaverint, semel in anno, die per unumquemque Christi fidelem eligenda plenariam indulgentiam omnium peccatorum, cum facultate etiam eandem plenariam indulgentiam applicandi animabus in Purgatorio existentibus.

Ad lucrandum hujusmodi indulgentias requiritur ut coronæ a PP. superioribus monasteriorum, seu ab aliis religiosis ordinis Sanctissimi Salvatoris, seu Sanctæ Birgittæ, ad id specialiter deputatis benedicantur.

DECRETUM.

Sacra Congregatio indulgentiis et S. reliquiis præposita die 26 Novembris 1714 censuit permitti posse impressionem præsentis summarii indulgentiarum concessarum coronis, quas vocant, S. Birgittæ, addita declaratione quod omnes aliæ indulgentiæ quæ in præsentis summario expresse non continentur sunt aut apocryphæ, aut nullæ, aut a sanctissimo domino nostro Clemente XI revocata per supradictum Breve datum die 22 Septembris 1714.

Prohibet insuper eadem sac. Congr. ne hujusmodi coronæ vendantur, aut alteri commodentur, et si secus fiat, declarat supradictas indulgentias cessare, et nullius esse reboris vel momenti.

Dat. die 4 Decemb. 1714.

L. CARD. PICUS PRÆFECTUS.
Raphael Cosmus de Hieronymis, Secr.

DECRETUM

Quo summarium indulgentiarum regularibus ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum, nonnullas continens indulgentias ad questum, damnatur et prohibetur.

(25. Quamvis indulgentiæ omnes pro porrigentibus manus adjunctas non semel ab apostolica Sede, signanter vero a S. Pio V, Const. 30 quæ incipit: *Et si Dominici gregis*, dat. 6 Idus Februarii anno 1567, revocata fuerint quæstoresque damnati, nonnulli tamen, interdum docentes ea quæ non oportet, indulgentias ad questum vulgare præsumunt. Quapropter sacra Congregatio indulgentiis sacrisque reliquiis præposita, huic malo occurrere cupiens, summarium quoddam, cui titulus: «Breve sommario delle principali grazie, ed indulgenze concesse alli religiosi dell'ordine della santissima Trinità della Redenzione delli Schiavi, delle quali godono tutti quelli, che portano lo scapulario, ovvero abitino, e visiteranno le chiese, o capelle di detto Ordine,» etc. impressum Neapoli apud Hyacinthum Pittante anno 1703, ubi nonnullæ indulgentiæ ad questum continentur, die 28 Januarii labentis anni 1716, sub pœnis in Indicem librorum prohibitorum contentis, damnandum censuit, insimul declarando confraternitates a superioribus ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum institutas, nullis aliis indulgentiis gaudere, nisi illis, quæ expresse continentur in earum summario, alias, nempe die 31 Januarii anni 1675 ab eadem sacra Congregatione recognito atque approbato et deinde Romæ typis R. C. apostolicæ impresso anno 1682. Quibus sanctissimo domino nostro per me secretarium relatis, Sanctitas Sua sententiam sacre Congreg. approbavit et executioni mandari jussit.

Datum 11 Martii 1716.

L. CARD. PICUS PRÆFECTUS.
Raphael Cosmus de Hieronymis, Secr.

DECRETUM

Quo declaratur necessariam esse delationem scapularii ad lucrandas indulgentias concessas sodalibus confraternitatum ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

(26. In sacra Congregatione indulgentiis sacrisque reliquiis præposita habita die 28 Aprilis labentis anni 1716, relatis precibus P. Joannis a S. Francisco procuratoris generalis fratrum ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Excalceatorum nuncupatorum congregationis Hispaniæ humiliter postulantis declarari, an sodales confraternitatum sui Ordinis loco scapularii quod plerique gestare solent, exiguum panni albi frustulum, cui parvula crux rubri et cærulei coloris acu intexta est, vesti assutum deferentes lucrari valeant indulgentias concessas iis qui scapularium deferunt: emi-

nentissimi Patres declararunt non lucrari.

Datum de 19 April. 1716.

L. CARDINALIS PICUS PRÆFECTUS.
Raphael Cosmus de Hieronymis, Secr.

DECRETUM

Quo declaratur indulgentiam pro feriis sextis mensis Martii dari solitam comprehendere sub clausula Volumus autem, etc., quæ in Brevibus apostolicis apponi consuevit.

(27. Ne contra veterem et probatam in Ecclesia consuetudinem, indulgentiarum numero nimis aucto, ecclesiastica disciplina enervetur, sæpius in Brevibus apponi consuevit clausula illa: «Volumus autem ut, si alias Christi fidelibus dictam ecclesiam qualibet anni die visitantibus alia indulgentia perpetua, vel ad tempus nondum elapsam duratura, concessa fuerit, præsentis litteræ nullæ sint.» Cum autem alias pro ejusdem clausulæ explicatione supplicatum fuerit, sac. Cong. indulgentiis sacrisque reliquiis præposita declaravit, «ea nullatenus comprehendere altaria privilegiata pro defunctis, neque indulgentias, aut certo personarum generi concessas, ut confraternitatibus, regularibus, et capitulo, aut certum pium opus in ipsa ecclesia peragentibus, ut litanias aliasque hujusmodi recitantibus, ac iis qui Christiana doctrina erudiuntur, vel alios erudiunt, et qui sanctissimi Eucharistiæ sacramenti expositioni cum oratione quadraginta horarum intersunt, neque stationum Urbis et septem altarium indulgentias ad instar septem altarium basilicæ Vaticanæ concessas, neque demum quæ pro unica vice conceduntur. Cæterum si alia indulgentia sive plenaria, sive non plenaria in perpetuum, vel ad tempus, tum ab eodem, tum ab alio Romano pontifice, generatim Christi fidelibus ecclesiam, vel aliquid ejus altare sed capellam visitantibus, eodem die, vel diverso concessa fuerit, de qua non fiat in litteris apostolicis mentio, has litteras ob dictam clausulam esse prorsus irritas ac nullas.» Ut expresse habetur in decreto ab eadem sac. Congregatione desuper edito die 23 Junii anni 1676 (quod attulimus verb. *Altare privilegiatum*, num. 7). Postea tamen eidem sac. congregationi delatum fuit, non paucos esse qui, prædictum decretum non recte intelligentes, sibi suadent quod si in aliqua ecclesia jam concessæ reperiantur indulgentiæ quæ pro feriis sextis mensis Martii dari solent, et postea in eadem ecclesia alia indulgentia concedatur cum appositione in Brevis supra memoratæ clausulæ, *Volumus autem*, etc., indulgentia, quæ postremo loco data est, valida sit. Quapropter, ut omnis in posterum erroris occasio auferatur, eadem sacra Congregatio habita die 18 Aprilis anni 1716 declaravit, indulgentiam ultimo loco ita concessam ob sæpe dictam clausulam, *Volumus autem*, etc., Litteris apostolicis insertam, esse nullam.

Datum die 11 Septemb. 1716.

L. CARD. PICUS PRÆFECTUS.
Raphael Cosmus de Hieronymis, Secr.

(28. Cum vero ex sequenti concessione indulgentiarum pro ipsis Feriis sextis Martii seu Quadragesimæ frequens pariter sequatur nullitas reliquorum Brevium, quæ de stylo cum restrictivis postea expediuntur, idcirco eadem sacra congregatio re maturius perpensa ad tollendas quascunque dubietates ac Brevium nullitates, quibus Christi fideles quandoque decipi possent, die 9 Februarii 1745, censuit, hujusmodi indulgentias Feriarum sextarum mensis Martii seu Quadragesimæ excipiendas esse ita ut alias qualibet impedire nequeant, ac propterea præfato Elencho indulgentiarum exceptorum die 23 Junii 1676 ab eadem sacra Congregatione edito, addendas esse. De quibus facta per me infra scriptum secretarium die 13 ejusdem mensis sanctissimo domino relatione, Sanctitas Sua votum S. Congregationis approbando benigne annuit.

R. C. CARD. DE HIERONYMIS PRÆFECTUS.
A. M. Ebra Proton. Apost., Secr.

Ita Carolus Maria Perusinus in *Chronolog. seraph.* tom. III, p. II, ad Capitulum Generale 83, f. 471. Sicut ergo indulgentiæ stationum Urbis, septem Altarium, etc., non invalidant alias indulgentias, sive ante, sive post illas impetratas, sic nec indulgentiæ Feriarum sextarum mensis Martii; quia per præfatum decretum prioribus æquiparatae sunt, et in eorum Elenchum repositæ. Vid. Minderer p. II, Confer 4, n. 243.

DECRETUM

Quo summarium quoddam indulgentiarum regularibus ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Christianorum concessarum, ut continens quamplurimas falsas indulgentias prohibetur, ejusque usus interdicatur.

(29. Decet sacram Congreg. indulgentiis sacrisque reliquiis præpositam, indulgentias, aut revocatas, aut falsas et apocryphas detegere atque prohibere, ut quæ veræ sunt a Fidelibus dignoscantur, et circumspecte prospicere ut omnis in re tam sacra turpis questus prorsus eliminetur.

Mature itaque perpenso sommario quodam indulgentiarum quod inscribitur: «Breve sommario delle principali grazie, ed indulgenze concesse alli religiosi dell'ordine della Santissima Trinità della Redenzione de' schiavi Cristiani, delle quali godono tutti quelli, che portano lo scapulario, ovvero abitino, e visiteranno le chiese, o capelle di detto Ordine, le quali indulgenze sono state approvate da' sommi pontifici, e di nuovo dalla fel. mem. di papa Innocenzo XII come si vede nella Bolla spedita l'anno 1693.» Et incipit: *Saranno privi di guadagnare le predette indulgenze*, impresso Neapoli anno 1716, in quo sommario, nedum quamplurimæ indulgentiæ falsæ continentur, verum etiam contra apostolica decreta pro earumdem indulgentiarum assecutione pecuniæ solutio præscribitur. Sacra eadem congregatio die 20 Decembris sunt 1718, dicti summarii Neapoli, ut supra impressi, vel denuo ubi cupque imprimendi usum interdixit, illud-

que prohibuit sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis. Insuper declarando nullis aliis indulgentiis frui posse confraternitates erectas, seu in posterum erigendas sub titulo Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, nisi illis quæ habentur in summario alias Romæ impresso, et ab eadem sacra Congregat. approbato die 31 Jan. 1675.

Quibus per me secretarium Smo dño nostro relatis, Sanctitas Sua sententiam sacrae Congregationis approbavit.

Datum die 22 Decembris 1718.

J. D. C. PARRACCIANUS.

Raphael Cosmus de Hieronymis, sec.

DECRETUM

Quo duo summaria typis impressa, ut contentia nonnullas indulgentias falsas, apocryphas, aut ab apostolica Sede revocatas prohibentur, eorumque usus interdicitur.

(30. Cum sacra Congr., indulgentiis sacrisque reliquiis præposita, re mature perpensa, deprehenderit, nonnullas indulgentias falsas, apocryphas aut ab apostolica Sede revocatas contineri in libello impresso per Carolum Josephum Astorinum an. 1712, Papiæ et Lauda Pompeia cui titulus: «Compendio della regola del terz'Ordine de' Penitenti del serafico padre San Francesco, confermato da Pp. Niccolo IV, nuovamente per comodità de Terziari, e Terziarie, che oggidì si trovano sotto la protezione del medesimo Santo Padre, ristampato ad istanza delli fratelli e sorelle di dett' Ordine, eretto nell'insigne chiesa di S. Francesco di questa città di Lodi, con l'aggiunta d'una breve notizia delle indulgenze, favori, e privilegij più cospicui concessi da' sommi Pontefici a quest' Ordine,» et in quodam summario indulgentiarum edito Ulyssippe an. 1681, typis Antonii Gaesbech de Melo, quod inscribitur: Sommario de Thesauro celestial de las indulgencias, gracias, facultades, et privilegios concedidos per muytos Romanos pontifices ao Sagrado et apostolico Hospital de santo Spirito em Saxia da Cidade de Roma, confirmadas ora novamente pelo sanctissimo Papa Gregor. XIII nosso Senhor: quaes se conceden pelos commissarios, collectores, deputados por este santo Officio a todos e cada hum dos fieis Christiãos que quizerem entrar na sanctissima Confraria de Casa, et Hospital de nossa Senhora da Victoria desta cidade de Lisboa.» Eadem sac. Congr. die 29 Jan. anni 1720, censuit libellum supra enuntiatum, prædictumque summarium prohiberi, illorumque usum interdici debere sub pœnis indice librorum prohibitorum contentis. Quam sac. Congr. sententiam per me secretarium sanctissimo D. N. relatum Sanctitas Sua approbavit die 31 ejusdem mensis.

Datum 14 Februarii 1720.

J. D. CARD. PARRACCIANUS.

Raphael Cosmus de Hieronymis, Sec.

DECRETUM

Quo statuitur, ut pro aggregationibus archi-

confraternitatibus almæ Urbis, seu potius pro illarum expensis nihil ultra unum scutum aureum recipi valeat.

(31. Ad tollendos nonnullos abusos, qui in expediendis litteris patentibus Aggregationum archi-confraternitatibus almæ Urbis, retro actis temporibus irreperant, sac. Congr. Indulgentiarum decreto edito die 6 Martii 1608, approbante san. mem. Paulo V, statuit atque decrevit ut pro expeditione prædictarum litterarum aggregationum seu potius pro expensis desuper faciendis, nempe pro pergamena, scriptura, sigillo, capsulis, chordulis, cera, secretarii, notarii, et labore vel mercede, aliisque omnibus quibuscunque nihil omnino ultra scutum unum aureum pro singula aggregatione, vel confirmatione quovis prætextu, aut colore, etiam meræ eleemosynæ exigi, aut recipi valeat, sub pœna ipso facto incurrenda nullitatis aggregationis, omniumque indulgentiarum, et spiritualium gratiarum in aggregationibus contentarum, cum privatione etiam facultatis aggregandi, et privatione pariter officiorum, et inhabilitate ad eadem officia in posterum obtinenda pro ministris, superioribus, officialibus, aliisque contra prædictum decretum facere præsumptibus, quæ a nullo alio, nisi a Romano pontifice pro tempore existente remitti valeat, aliisque etiam sub gravioribus pœnis arbitrio ejusdem Romani pontificis pro tempore existentis imponendis. Ne autem longo temporis decursu prædicti decreti oblivio induci, ac denuo abusos irrepere possint, sac. Congr. Indulgentiis sacrisque reliquiis præposita, habita die 9 Aprilis 1720, decrevit, atque mandavit singulis ordinibus, religionibus, institutis, et archi-confraternitatibus, eorumque superioribus, ministris, atque officialibus quocunque nomine nuncupatis, ut pro expediendis litteris patentibus aggregationum, seu potius pro illarum expensis quibuscunque nihil ultra unum scutum aureum sub quovis prætextu, aut quæsito colore, etiam a sponte dantibus, aut titulo eleemosynæ recipere audeant, aut recipi permittant sub iisdem pœnis contentis in supra memorato decreto edito die 6 Mart. 1608, ne confraternitates aggregandæ sumptibus nimium graventur, et ut omnes intelligant, celestis Ecclesiæ thesauros non quæstus, aut alicujus lucri causa, sed ad pietatem fidelium excitandam ex apostolicæ sedis benignitate aperiri. Quibus per me secretarium sanctissimo D. N. Clementi XI relatis Sanctitas Sua decretum sac. Congr. approbavit, et in omnibus executioni mandari jussit.

Datum die 10 Aprilis 1720.

J. D. CARD. PARRACCIANUS.

Raphael Cosmus de Hieronymis, secr.

Ut omnis tollatur occasio evulgandi indulgentias falsas, seu apocryphas, debent episcopi antequam eas permittant, diligentissime et accuratissime examinare, cum ad ipsos privative spectet recognitio brevium Indulgentiarum, quæ de novo per papam

conceduntur. Nec aliquis sine eorum licentia, vel auctoritate potest illa breviter seu illas indulgentias publicare, non obstante quacunque exemptione, et prætesa consuetudine in contrarium etiamsi pro regularium Ecclesiis concedantur, ut a sac. Congr. Conc. c. 9, sess. 21 de Reformat., decisum fuit apud Monacell. t. II, tit. 10, formul. 6, n. 8, et in una sancti Severini 30 Maii 1699 et 4 Febr. 1702; apud Petram, tom. V, comment. ad Constit. 4 Calisti III. n. 96, et ita declaravit quoque sac. Congr. Imm. in Firmana 12 Julii 1703, lib. III decret. Vallem., pag. 494. his verbis: «Quoad consuetudinem assertam memorabilem in civitate Firmi, et aliorum in Piceno publicandi per magistratum laicum brevia indulgentiarum absque licentia seu participatione tribunalis ecclesiastici, sac. Congr. decrevit, ministros laicos, quoad præteritum non esse amplius molestandos, sed quoad futurum non licere sine licentia ordinariarum, et omnino abstineant.» Sic apud D. Petrum Andr. Riccium in sua Synopsi decr. sac. Congregat. Immunit. in verb. *Indulgentiæ*, quod decretum citat etiam Monacell. l. c. n. 8.

ARTICULUS V.

Indulgentia quoad ea quæ concernunt indulgentias concessas tribus sanct. Ordinibus S. P. N. Francisci eorumque ecclesiis, benefactoribus, et confraternitati chordigerorum.

(1. Leo X, summus pontifex, concessit omnibus Fratibus Minoribus regularis observantiæ monialibus S. Claræ, et Tertii Ordinis, quod dicendo quinquies *Pater noster* cum *Ave, Maria*, et, in fine cujuslibet, *Gloria Patri* ad intentionem pontificis, et aliud *Pater*, et *Ave, Maria*, et *Gloria Patri* pro indulgentias concedente, lucrentur indulgentias omnes, tam plenarias, quam non plenarias concessas ecclesiis Romanis, Hierosolymitanis, Compostellanis, et Portiunculæ quacunque hora diei, vel noctis prædicta 6 *Pater noster*, *Ave, Maria*, et *Gloria Patri* recitaverint; ita Casarubios, in Compendio nostrorum privilegiorum, verb. *Indulgentiæ stationum* § 15; P. Rodriguez, in nova Collatione bullarii fol. 318, num. 24; Lantusca in libro Regulæ Tertii Ordinis S. P. N. Francisci Romæ edito, et approbato a reverendissimo P. Hyacintho Libello Ordinis Prædicatorum sacri palatii apostolici magistro anno 1665, 11 Mart.; Kazenberger, loc. cit., num. 88; Viva in Appendice indulgentiarum § 3, ubi testatur hoc etiam haberi in Compendio privilegiorum Societatis § 3, et alii plures.

(2. Istæ indulgentiæ non fuerunt revocatæ a Paulo V, quia Paulus V non revocavit indulgentias regularium ecclesiis concessas, seu locales, sed solum personales, ut sac. Cong. declaravit 7 Septembr. 1607, apud Vivam in Appendice indulgentiarum § 1, n. 6. Nec revocavit indulgentias pro animabus purgatorii regularibus concessas, ut idemmet pontifex 23 Februar. 1609 testatus

est, sicut ex Gobat. Pelliz. Quintanadv. et Diana refert Viva in cit. Append. n. 6. Nec etiam revocavit pro regularibus indulgentias concessas pro omnibus Christi fidelibus indiscriminatim, ut pro certo tenent doctores communiter cum Gobat., tract. 4 de Indulg. part. II, cap. 27; Kazenb., loc. cit., n. 77; Viva in cit. Append. Indulgentiarum n. 6, cum Peyrino, Lezana, Quintanadven. et alii. Unde cum prædictæ stationum indulgentiæ non fuerint primitus concessæ personis regularibus, sed certis ecclesiis et locis, et indiscriminatim pro omnibus Christi fidelibus, et ipsarum multæ fuerint concessæ etiam pro animabus purgatorii, sequitur quod tales indulgentiæ non fuerint revocatæ, et adhuc possint eas lucrari regulares privilegiarii; siquidem in hoc casu summus pontifex solum dispensavit in modo lucrandi prædictas indulgentias, videlicet, ut prædictæ personæ absque eo quod se Hierosolymam, Romam, Compostellam et Portiunculam conferrent, et ibidem personaliter ecclesias, seu loca visitarent, præfatas indulgentias lucrari possent visitando proprias ecclesias, et ibi recitando prædicta 6 *Pater noster*, *Ave, Maria*, et *Gloria Patri*, sicut Romæ etiam sæculares lucrantur indulgentias visitantes ecclesias stationum. Hinc cum hujusmodi concessio non sit revera indulgentia, eo quod solum spectet ad modum lucrandi indulgentias; ideo in revocatione illa indulgentiarum facta a Paulo V non intelligitur revocatum hoc indultum, atque adeo tales indulgentiæ possunt adhuc obtineri a regularibus privilegiariis; Lantusca loc. cit.; Kazenb. loc. cit. n. 88; Fr. Joan. a Conceptione c. 6; P. Antonius Natalis in celestibus Aurifodinis cap. 6, num. 43; Rodriquez tit. 2, q. 84, art. 7; Viva in cit. Appendice indulgent. § 1, sub num. 6, et § 3, verb. *Leo X*, et alii passim.

(3. Hoc authentice confirmatur ex rubricis particularibus nostri Breviarii Franciscani novissimi confirmatis ab Innoc. XII, quæ num. 88 sic habent: «Circa stationem sanctissimi sacramenti ex sex *Pater noster* et *Ave, Maria*, cum totidem *Gloria Patri*, etc., coalescentem quotidie, et præsertim die Sabbati observandum est statutum Julii III, cap. 5, sic decernens: In omnibus etiam conventibus statim post *Ave, Maria*, fratres omnes ad ecclesiam vadant, et ante sanctissimum sacramentum dicant brachiis extensis sex *Pater noster* et totidem *Ave, Maria*, et *Gloria Patri*: ultimum pro eodem sanctissimo domino nostro papa pro lucranda indulgentia plenaria; et num. 89 cui statuto consonat omnino aliud hujus tenoris: Et quia indulgentiæ stationis sanctissimi sacramenti revocatæ non sunt (ipsius recitatio quotidiana omnibus tam fratribus, quam monialibus, et tertiariis sæcularibus enixe commendatur), quod adest insertum, et specificè confirmatum in Brevi, cujus initium: *Debitum Pastoralis*, a sanctissimo domino nostro Innocentio XII, die 19 Maii 1694, benigne concesso;» Hucusque Rubricæ nostri Franciscani Breviarii, n. 88 et 89;